

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Dialogus Leporis Et Mustelae. Calumniatorum inevitabilem esse
malignitatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

D I A L O G U S
LEPORIS ET MUSTELÆ.

*Calumniatorum inevitabilem esse ma-
lignantatem.*

Agypti sævo fines urgente duello
Rex omnes Ptolomæus equos, omnemque ele-
phantum

Describi numerum Pharios mandasse per agros
Dicitur, ut dociles calcaria ad aspera plantas,
Arduaque aptarent turrita ad prælia terga.
Sensit ubi silvâ Lepus hæc delatus ab altâ,
Me miserum, exclamat, quæ jam satis ima dehiscat
Terra mihi? quæ nox densis satis abdat in umbris,
Cruraque compedibus gravibusque imbellia telis
Pectora subducat, cui non præsens animus, nec
Bellorum stabiles ad munia dura lacerti?
Cui Mustela: Quid est, insane, quòd ilia vano
Singultu quatis? haud tu digna hostilibus ausis
Materies: fletu nimis ambitionis in isto est,
Qui tibi non meritæ fingit discrimina fortis.
Conditione tuâ majorem pone, miselle,
Ex animo curam: tibi non à Marte, nec armis,
Sed metus à vilis tenui sit dente molossi.
Quid si me, contrâ sequitur Lepus, esse elephantem
Fortè aliquis contendat, inertem ad fervida regis
Imperia, & medii cessantem in pulvere belli,
Et vocet in Scyri latitantem litore Achillem,
Exigat & meritas ignavo à sanguine poenas?

Donec

Donec me leporem doceam, viresque pusillas
 Esse mihi, donec nudas ostendere eburnis
 Contingat telis, longaque proboscide fauces,
 Et liceat me ipsum esse mihi, quam multa necesse est
 Aspera perpetiar! quanto distingar ab æstu
 Curarum, noctes subeundo indigna diesque!
 Egregiam quamvis, res dura est, dicere causam.

A D

F E R D I N A N D U M
F U R S T E N B E R G I U M,

De Musarum diffidio cogitantem, An. M. DC. LIV.

S Umme Deum, saevi domitor Pythonis, Apollo,
 Fatidica quem Delos suum,
 Quem Cyrrhaea vocant, Pataræaque culmina regem
 Certa timendum cuspede;
 Quemque novem doctæ, Parnassia turba, Sorores,
 Triplex & ambit Gratia.
 Ad curas hominum precibus si flecteris ullis,
 Vatem tuorum fontium,
 Aoniæque decus telluris, ab usque remoto
 Rheni petitum litore,
 Ut Latium, utque ipsos linguæque togæque Quirites
 Docto admoneret carmine;
 Ne patiare tuis, Musarum ac dulcibus ulnis
 Divina mitis ingenI,
 Et studiorum aliò spectanda avertere dona.
 Sit proprius in castris tuis

M